Piece i den ene Halvdel af Menneskehedens Navn imod en Artikel af Hr. James Mill (Fader til John Stuart Mill), hvori denne klassificerede Kvinderne med Væsner, hvis Interesser uomtvistelig er et med andre Væsners, og som derfor „med al Føje kunde udelukkes fra enhver politisk Indflydelse". Underligt nok, at hans Søn skulde blive en saa fremragende Forkæmper for Kvindernes Sag.

Som sagt, ved Valgreformen af 1832 udvidedes Valgretten ganske betydeligt. Et saadant Skridt drøftedes selvfølgeligt i alle Englands Hjem. Kvinderne lyttede til, deltog undertiden i Samtalen — begyndte at vaagne og forstaa, at naar det var en saa blodig Uret, at Tusinder af Englands Mænd var udelukkede fra al Indflydelse paa deres Lands Styrelse, var det maaske heller ikke ganske retfærdigt, at Tusinder af Kvinder var udelukkede.

Valgreformen glemte imidlertid Kvinderne og berøvede de faa den Ret, de havde. Kun i 1835 huskede man dem ved at sætte Ordet „mandlig" foran Person i Loven om kommunal Stemmeret, og derved fratog man dem tillige denne.

Kort efter gennemførtes en anden Lov, der berøvede Enken den Ret, hun hidtil havde haft til at arve $^1/_3$ af sin Mands Ejendom. Intet Under, at mange Kvinder vaagnede af deres Døs og forstod, hvor værgeløse de i Virkeligheden var. Et Vidnesbyrd herom er et lille Skrift, der udkom i 1843, der paaviser det latterlige i, at kvindelige Aktionærer i „Det Ostindiske Handelskompagni" havde Medbestemmelsesret over, hvem der skulde styre Indien, men samtidig var de udelukkede fra Medbestemmelsesretten over deres eget Land.

Samtidig kommer et andet lille Skrift frem, hvori det bl. a. hævdes:

„Aldrig bliver Landene styrede vel, før begge Køn og alle Anskuelser er repræsenterede i dets lovgivende Forsamling."

I 1851 skriver Fru Stuart Mill en Artikel i et af de store Blade om en større Kvindekongres i Amerika; samme Aar indgaar Sheffields politiske Kvindeforening med det første Andragende til Regeringen om politisk Stemmeret for Kvinderne. Senere kommer Frihandelsbevægelsen, og denne lærer Kvinderne, at Landets Lovgivning ligesaavel berører deres Interesser som deres Mænds.

John Stuart Mill.

Det var en bevæget Tid, og Interessen for Kvinders Stemmeret var i god Vækst. Man følte Trang til en Sammenslutning, der kunde samle de spredte Kræfter, men mest af alt trængte man til en uinteresseret Forkæmper. Denne fandt man i John Stuart Mill, og selve Kvindebevægelsen organiseredes af Damer, der arbejdede for unge Pigers Uddannelse og for at aabne Kvinderne Adgang til Selverhverv.

I 1865 kom Stuart Mill ind igen for Westminsterkredsen. Et Lovforslag om udvidet Stemmeret var allerede indbragt, og det syntes netop nu at være det gunstige Øjeblik til Forebringelsen af Kvindernes Ønsker. I Anledning heraf udtalte Disraeli i en Tale: „Jeg kan ikke indse, hvorfor ikke Kvinden, der har saa meget at gøre med Stat og Kirke, hvis der skal være Tale om